

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzcyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Monika Koba

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku J. S.  
przy uczestnictwie W. S.  
o podział majątku wspólnego,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym  
w Izbie Cywilnej w dniu 21 września 2018 r.,  
zażalenia uczestniczki na postanowienie Sądu Rejonowego w C.  
z dnia 21 maja 2018 r., sygn. akt I Ns (...),

**odrzuca zażalenie.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 maja 2018 r. Sąd Rejonowy w C. odrzucił skargę uczestniczki W. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w C. z dnia 6 października 2017 r., utrzymującego w mocy orzeczenie referendarza sądowego w przedmiocie wyliczenia kosztów postępowania, oraz postanowienia tego Sądu z dnia 15 grudnia 2017 r., odrzucającego zażalenie uczestniczki od tego postanowienia.

Sąd wskazał, że skarga została złożona z naruszeniem art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c., który ustanawia obowiązkowe zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, a zatem także w

postępowaniu inicjowanym skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Postanowienie Sądu Okręgowego uczestniczka zaskarżyła zażaleniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394<sup>1</sup> § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wydanego w postępowaniu nieprocesowym, podlega zaskarżeniu zażaleniem do Sądu Najwyższego. Stosowanie natomiast do art. 87<sup>1</sup> § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, które obejmuje również czynności procesowe związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym podejmowane przed sądem niższej instancji. Przymus ten dotyczy także postępowania inicjowanego wniesieniem zażalenia na postanowienie o odrzuceniu skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2018 r., V CZ 16/18, niepubl.).

Złożone przez skarżącą osobiście zażalenie, jako niedopuszczalne, podlegało tym samym odrzuceniu (art. 398<sup>6</sup> § 3 w związku z art. 87<sup>1</sup>, art. 394<sup>1</sup> § 3 i art. 13 § 2 k.p.c.).

Ze względu na przedmiot i charakter orzeczeń zaskarżonych skargą należało dodatkowo wskazać, że w postępowaniu nieprocesowym skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje wyłącznie od postanowień co do istoty sprawy (art. 519<sup>2</sup> § 1 i 2 k.p.c.). Do takich postanowień nie należą rozstrzygnięcia dotyczące kosztów procesu, które zapadają w postępowaniu incydentalnym, ubocznym wobec głównego przedmiotu rozstrzygnięcia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2007 r., II CNP 107/07, niepubl.). Dochodzenie naprawienia szkody od Skarbu Państwa następuje w tym przypadku na zasadach ogólnych (art. 424<sup>1b</sup> k.p.c.).

Z tych względów, na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 w związku z art. 87<sup>1</sup>, art. 394<sup>1</sup> § 3 i art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

